

ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΖΟΜΠΙ ΡΗΜΑΖΟΥΝ ΗΠΑ-ΕΕ (του Γιώργου Δελαστίκ) –

Τρομακτικοί είναι οι αριθμοί που αφορούν στο κόστος της διάσωσης των αμερικανικών και ευρωπαϊκών τραπεζών με χρήματα των κυβερνήσεων των ΗΠΑ και των χωρών – μελών της ΕΕ συν των αρμόδιων οργάνων της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Όπως υπολογίζει το αμερικανικό περιοδικό “Νιούζγουικ”, στις ΗΠΑ το ποσό αυτό ανέρχεται στο ασύλληπτο ύψος των 3,7 τρισεκατομμυρίων δολαρίων και στην ΕΕ σε 2 περίπου τρισεκατομμύρια δολάρια.

Όλα αυτά τα παραμύθια περί χωρών και λαών της Ευρώπης που δήθεν ζούσαν με δανεικά εις βάρος των Γερμανών, όλο αυτό το αμώκ απολύσεων εκατομμυρίων δημοσίων υπαλλήλων στις χώρες της ΕΕ, όλη αυτή η φρενίτιδα αύξησης των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, όλη αυτή η αρπακτικότητα μείωσης των μισθών και των συντάξεων αποσκοπούν στην παραπλάνηση των πολιτών, προκειμένου να μπορέσουν οι κυβερνήσεις να αρπάξουν από τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους όσο περισσότερα χρήματα μπορούν για να καλύψουν όσο το δυνατόν μεγαλύτερο μέρος των ασύλληπτων ποσών που έχουν χαρίσει στους τυχοδιώκτες τραπεζίτες. Αυτή είναι η πραγματική αιτία της πανευρωπαϊκής λιτότητας. Όλα τα άλλα που ακούγονται και γράφονται, ακόμη και

όταν έχουν πραγματική υπόσταση προβλημάτων, στην παρούσα φάση λειτουργούν μόνο ως προσχήματα. Σε καμιά περίπτωση η λύση τους δεν προϋποθέτει αυτό το αμόκ λιτότητας για τους λαούς.

Είναι γελοίο π.χ. να ισχυριζόμαστε ότι ο Σαρκοζί καλώς προωθεί τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού σήμερα, το 2010, κάνοντας τη Γαλλία άνω – κάτω και βγάζοντας εκατομμύρια Γάλλους στους δρόμους, επειδή η χορήγηση των συντάξεων στη χώρα αυτή θα παρουσιάσει πρόβλημα το... 2050!!!

Παράλληλα, αυτή τη στιγμή κυρίως στις ΗΠΑ, αλλά και στην ΕΕ συντελείται μια ακόμη ληστεία των τραπεζών – αυτή τη φορά εις βάρος όσων έχουν καταθέσει σε αυτές, μέσω της πολιτικής των σχεδόν μηδενικών επιτοκίων. Γλιτώνοντας τους τόκους, μόνο στις ΗΠΑ οι τράπεζες υπολογίζεται ότι αντικειμενικά αφαιρούν από τους καταθέτες περίπου... ένα τρισεκατομμύριο δολάρια τον χρόνο!

Οι τράπεζες όμως “γδέρνουν” και όσους δανείζονται από αυτές. Το 2007, κατά μέσο όρο στις ΗΠΑ οι τράπεζες δανείζονταν από τη FED, την κεντρική τράπεζα, με επιτόκιο 5,25% και χορηγούσαν π.χ. στεγαστικά δάνεια με επιτόκιο 6,4%. Στην περίπτωση αυτή δηλαδή είχαν κέρδος μια διαφορά επιτοκίου 1,15%.

Σήμερα η FED δανείζει στην ουσία δωρεάν τις αμερικανικές τράπεζες: έχει ρίξει το επιτόκιο της στο τελείως συμβολικό ύψος του 0,25% (!), μειώνοντάς το δηλαδή κατά 5 ολόκληρες εκατοστιαίες μονάδες. Όμως οι τράπεζες αυτές χορηγούν σήμερα στεγαστικά δάνεια με επιτόκιο... 6,1%! Το επιτόκιο χρηματοδότησής τους μειώθηκε δηλαδή κατά 5 μονάδες, αλλά αυτές μείωσαν το επιτόκιο των στεγαστικών δανείων τους μόλις κατά 0,3 μονάδες και έτσι έχουν πλέον κέρδος μια διαφορά επιτοκίου... 5,85% από 1,15% που είχαν το 2007! Το κέρδος τους δηλαδή αυξάνεται πάνω από 500%!

Ανταμείβονται δηλαδή ουσιαστικά επειδή προκάλεσαν την παγκόσμια οικονομική κρίση! Αυτή η πολιτική έχει δύο

σοβαρότατες παρενέργειες, πέραν της κραυγαλέας ληστείας εις βάρος των εργαζομένων, των καταθετών και των δανειστών.

Πρώτον, καθώς απορροφά τεράστια κονδύλια από την πραγματική οικονομία, βαθαίνει την κρίση, καταστρέφει επιχειρήσεις που παράγουν προϊόντα και υπηρεσίες, αφού ούτε ο κόσμος έχει τόσα λεφτά για να ψωνίσει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες τους ούτε οι τράπεζες δανείζουν τις επιχειρήσεις για να συνεχίσουν τις παραγωγικές δραστηριότητές τους. Αυτή η πολιτική στραγγαλίζει έτσι την οικονομία αντί να βοηθήσει την ανάπτυξη και μέσω αυτής την έξοδο από την κρίση.

Δεύτερον, αποτρέπει κάθε εξυγίανση του τραπεζικού συστήματος, κρατώντας μέσα στο παιχνίδι τράπεζες που θα έπρεπε να είχαν κλείσει. “Οι ΗΠΑ και η Ευρώπη είναι ακόμη γεμάτες με “τράπεζες – ζόμπι” που θα είχαν χρεοκοπήσει, αν δεν ήταν οι κυβερνητικές εγγυήσεις, τα σχεδόν μηδενικά επιτόκια και οι αγορές περιουσιακών στοιχείων από τις κεντρικές τράπεζες” γράφει χαρακτηριστικά το “Νιούζγουικ”.

ΑΔΙΕΞΟΔΟ

Δεν υπάρχει λύση με ίδια πολιτική

Όσο συνεχίζεται αυτή η γραμμή των κυβερνήσεων απέναντι στις τράπεζες, όχι μόνο δεν πρόκειται να υπάρξει έξοδος από την κρίση, αλλά θα οδηγηθούμε αναπότρεπτα και στο σπάσιμο μιας ακόμη τραπεζικής “φούσκας”, καθώς θα απαιτηθεί να διασωθούν πάλι οι τράπεζες που είναι αντικειμενικά χρεοκοπημένες και που έχουν σωθεί με τα λεφτά των κυβερνήσεων – δηλαδή των φορολογουμένων. Γιατί να κλείσει μια χρεοκοπημένη τράπεζα όταν χρηματοδοτείται από την αμερικανική FED ή την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα με 0,25% ή 1% επιτόκιο με χρήματα των φορολογουμένων, τα οποία καταλήγουν σε μεγάλο μέρος τους στις τσέπες των τραπεζικών στελεχών ως μπόνους εκατομμυρίων και στα χρηματοκιβώτια των μετόχων ως μερίσματα;

Ευχαριστούμε τον κύριο Γιώργο Δελαστίκ για την ευγενική παραχώρηση του άρθρου

Πηγή: ΕΘΝΟΣ

Φωτό: Wikimedia

26 Οκτωβρίου 2010